

Fiskernes eget Bidrag maaske efter Omstændighederne kan blive at forhøje eller nedsætte, dog saaledes at det gennemsnitlig skulde dreje sig om ca. 5 Kr. om Aaret for dem, idet man mener, at dette maa de kunne udrede, naar de derved kunne opnaa et saa stort Gode. Det er de Bemærkninger, hvormed jeg tillader mig at anbefale Forslaget. Jeg antager det som givet, at de to Forslag ville blive henviste til samme Udvalg som det foregaaende, og der vil jo da blive rig Lejlighed til at se, hvorledes et Forhold mellem dem vil kunne etableres.

J. C. Christensen: Jeg skal ikke omtale de to foreliggende Forslag nærmere. Det første have vi her i Tinget haft rig Lejlighed til at drøfte, det har været stillet adskillige Gange som Ændringsforslag til den Lov, som blev gennemført i Fjor, men forkastedes, fordi det efter vor Formening vilde have hindret Lovens Gennemførelse. Det blev siden stillet som selvstændigt Forslag og gik, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne rigtig bemærkede, til et Udvalg. Ved den Førstebehandling, som fandt Sted her i Tinget, havde vi ogsaa rig Lejlighed til at drøfte Forslaget, saa jeg skal ikke komme ind paa nærmere Forhandling derom. Ikke heller finder jeg Anledning til Forhandling om det andet Forslag, idet jeg mener, at en nærmere Forhandling maa finde Sted i et Udvalg, som formentlig vil blive nedsat, idet selve Tanken jo har været drøftet. Naar jeg har begæret Ordet alligevel, er det for at gøre opmærksom paa, at Folketinget har ikke lagt Sagen om Ulykkesforsikring til Side med den Lov, der blev vedtagen i Fjor. Tværtimod! Ved Behandlingen af Tillægsbevillingslovforslaget i Fjor vedtoges her en Bevilling paa 1,000 Kr. til en Tælling af Ulykkestilfælde, en Tælling paa den Maade, at Lægerne skulle indberette de Ulykkestilfælde, som forefaldt rundt omkring i Landets Distrikter, og i Motiveringen til dette Forslag — som blev tiltraadt af alle Partier og enstemmig vedtaget her i Tinget — hedder det, at man forventer, at man vil kunne faa en virkelig Oplysning om disse Forhold ved i Aaret 1900, naar Folketællingen havde fundet Sted, at foranstalte en almindelig Tælling af samtlige Ulykkestilfælde. Man mente, at det var rettest at vente til Aaret 1900, for det første fordi den Lov, som er vedtagen, da allerede vil have været i Virksomhed et Aar, og der vil kunne være indhøstet

adskillig Erfaring derigennem, men ogsaa fordi Folketællingen i Aaret 1900 tillige vil omfatte en Opgørelse over forskellige Erhverv her i Landet, og naar man fik denne Opgørelse, kunde en Tælling af Ulykkestilfældene finde Sted med større Udbytte end nu. Altsaa den foreløbige Tælling, som er i Gang ved Hjælp af Lægerne, er noget frivilligt, men vi staa over for en almindelig Folketælling, hvor man kan faa de Oplysninger, som jeg tror, at vi alle, hvorledes vi end se paa denne Sag, ere enige om, vi i ikke ringe Grad have savnet, naar vi have behandlet den Slags Sager. Vi savnede den just ikke saa haardt ved Behandlingen af den Lov, som blev gennemført her, idet der der ikke var Tale om Støtte fra det offentlige, men saa snart man kommer til at tale om Støtte fra det offentlige, være sig Kommune eller Stat eller begge, er det rimeligt, at man bør have saa fyldige Oplysninger, som overhovedet kunne skaffes. Og dette er, som sagt, vedtaget her i Tinget enstemmig og med den Motivering, hvoraf jeg kort har refereret Indholdet. Jeg nævner det for at bringe i Minde, at Folketinget jo paa ingen Vis har tænkt at lade denne Sag om en videre Udvikling af Ulykkesforsikringen her i Landet ligge, tværtimod, vi have allerede i Fjor gjort de fornødne Skridt i saa Henseende. Det forhindrer jo, som sagt, ikke, at man kan overveje disse Forslag i et Udvalg, men da de virkelig navnlig det første ere saa gennemhandlede her ved forskellige Lejligheder, finder jeg ikke Anledning til i Dag at udtale mig nærmere om dem. De Medlemmer, som ikke i Fjor vare Medlemmer af Tinget, have jo let Adgang til at skaffe sig Oplysning om alt, hvad der fremkom ved denne Sags Behandling fra de forskellige Sider, idet de blot behøve at slaa op i Rigsdagstidende.

Indenrigsministeren (Bardenfleth):

Som det allerede er udtalt, har det Forslag, som er blevet fremsat af det ærede Medlem for Vejle Amts 1ste Valgkreds (Ousen) og flere andre ærede Medlemmer om Arbejderes Forsørgelseskrav efter Ulykkestilfælde under Arbejdet, oftere været fremme tidligere, dels som Ændringsforslag og dels i Fjor som selvstændigt Lovforslag, og jeg har i forrige Samling haft Lejlighed til at udtale mig om Regeringens Stilling til dette Forslag. Jeg finder derfor heller ikke for mit Vedkommende Anledning til nu at gaa ind paa Lovforslagets Detailler, men skal blot er-